

joskin eräs yksityiskohta on epätarkka. Yhteistoiminta The Wiborg Wood Oy:n (Belajeffin) konttorin kanssa ei ollut aivan kitkaton. Luottotappioita syntyä toisinaan huomattaviakin ja tästä johtuivat myös kauppatalon ajoittaiset maksuvaikeudet.

Kauppia K. oli syntynyt 9. 6. 1881 ja kuollut 7. 3. 1938. Ennen Suojärvelle siirtymistään hän loi kukoistavan kauppatalon Pietariin. Aluksi sen erikoisalaan kuuluivat miesten hatut, erikoisesti turkishatut, myöhemmin myös tsaarin armeijan kunniamerkit, -mitalit, -miekat jne. Suojärvelle hän loi hyvin varustetun sekatarvakaupan, joka käsitti useita myymälöitä. Pääkauppaa kutsuttiin »Suojärven Stockmanniksi» sen hyvin monipuolisen valikoiman takia.

Huomasimme, että . . .

— Viipurissa on nykyään n. 40.000 asukasta ja jos otetaan lukuun lähiympäristö, on väkiluku yhteensä n. 60.000, mainitsi erälle viipurilaisille turisteille tietorikas neuvostovenäläinen (karjalainen?) opas Mikko Popov.

— Tunnettu suojärveläinen kyykänlyöjä, tullitarkastaja Eino Karppanen sai 2. 9. -59 verkoonsa Helsingin Mustikkamaan luona harvinaisen saaliin, villasaksikravun, jollaisia on aikaisemmin tavattu Suomessa ainoastaan kymmenkunta kappaletta.

— Ekonomi Ritva Vuola (o.s. Mattinen), seuramme naisjaoston varapuheenjohtaja, voitti Aulangon uuden golfkentän koko maata käsittävien golfkilpailujen naistensarjan.

— Münchenin kansainvälisen rautatieliäisten taidekilpailun voitti suomalainen veturilämmittäjä Timo Hämmäläinen »Sipulitornit», joka kuvaa Tampereen ortodoksista temppeliä. Toisenkin palkinnon voitti suomalainen veturilämmittäjä Seppo Viinikainen.

— Valtion vesivoimatoimikunta nimitti vesistöjen säännöstelytoimiston apulaisjohtajaksi dipl.ins. Eino Sirkeisen.

— Kauppakorkeakouluun on 569 hakijasta hyväksytty 313 ylioppilasta, joista ekonomin tutkintoa suorittamaan 205. Hyväksytyjen joukosta pöimimme muutamia tuttuja nimiä: H. K. Karhu, Tuula Marjatta Kekki, Riitta Marjatta Munukka, Laila Marjatta Saarilahti, P. Setkänen, Maire Lahelma, A. P. Porvali, L. M. Pulli, Seija Rahikainen.

— Pohjois-Karjalan erämaihin talonsa ja peltonsa omin käsin raivannut maanviljelijä Väinö Heikkinen kaatoi sunnuntaina Pielisjärvellä satakiloisen naaraskarhun. Kaato oli maanviljelijä Heikkisen kahdeskymmenes ja karhujahti kesti tällä kerralla lähes kuusi tuntia. »Karhut eivät täältä lopu ampumalla», sanovat Pohjois-Karjalan erämaaseutujen asukkaat, joiden karjaa mesikämmen verottaa ankarasti tämän tästä. Karjalainen karhukoira Tipsa, joka on vasta 1-vuotias, antoi erinomaisen avun kontion kaatamisessa.

— Metalliteos Oy:n johtokunta on nimittänyt yhtiön sekä Oy Metava Ab:n toimitusjohtajaksi yhtiöiden apulaisjohtajan, dipl.ins. Matti Setkän sen. Toimitusjohtaja Setkänen on syntynyt 1923 Sortavalassa.

MERKKIPÄIVÄ

— 70 vuotta täyttää Anni Näkkojev (Nekkula) Jyväskylässä 4. 11. 59. Hän on syntynyt Aunuksessa, Nekkulan pitäjän Jyrkilän kylässä. Hän koki järkyttäviä elämyksiä koti-Karjalassa erittäinkin vuosikymmenluvuilla 1920 ja 1930. Jatkosodan aikana hän siirtyi Jyväskylään vanhimman poikansa kotiin. Siellä hänellä onkin väkitukku lastenlapsia: Yrjö (18 v.), Pekka (15 v.), Ilmari (13), Mikko (12), Helena (11), Sakari (6), Kari (4), Irene (3), toisella pojalla Jyväskylässä on lisäksi Jorma (10) ja Seppo (7) sekä tyttäreillä Ruotsissa Nina (12) ja Valentina (4). Bunukat ovat Anni-buoban elämän usko ja sisältö.

— 60 vuotta täytti Antti Kusmin 20. 9. 59 Ruotsissa. Hän on syntynyt Vienassa, Vitsataipaleella. Hän on kokenut tavanmukaisen karjalaisen vapaustaistelijan vaikean elämäntaipaleen. Oli kotiutunut Suomeen, mutta jatkosodan jälkeen läksi koko lapsirikkaan perheensä kanssa etsimään turvaa Ruotsista. Hän elää nykyisin Åshammarrissa ja kuuluu arvossapidettyihin ammattimiehiin Ruotsin — SKF — kuulalaakeritehtaalla. Hän on edelleen tulieluinen karjalainen. Hän on Ruotsin suomalaisen ortod.seurakunnan valtuuston jäsen, innokas seurakuntalainen ja karjalaisuuden vaalija nykyisellä kotipaikkakunnallaan.

— 60 vuotta täytti 8. 9. -59 Rovaniemellä kapteeni evp. Jalmari Takkinen. Hän on syntynyt Rantasalmella, kävi keskikoulun Savonlinnassa ja otti osaa vapaussotaan v. 1918 Haapakosken ja Varkauden taisteluissa. V. 1918 hän oli mukana myös Malmin retkikunnassa Vienan Kemin taisteluissa sekä v. 1919 Pohjois-Aunuksessa ja Vienan-Karjalassa. V. 1920 hänet nimitettiin Repolan ja seuraavana vuonna Porajärven nimismieheksi. Takkinen osallistui vuosina 1921—22 sissitaisteluihin Itä-Karjalan metsäsissijoukkojen johtajana salanimellä »Ilmarinen» ja kirjoitti myöhemmin muistelmateoksen tästä kansannoususta.

Käytyään RUK:n v. 1922 hän palveli suojeluskuntajärjestössä vuoteen 1929 ja oli sitten pari vuotta sanomalehtimiehenä sekä v. 1933 lyhyen ajan puolustusvoimissa. Jatkosodassa Takkinen palveli mm. komppanianpäällikkönä sekä oli Itä-Karjalan sotilasspiirin käytössä.

— 60 vuotta täytti 21. 9. -59 yleisesikuntaeversti Eino Kuusela Helsingissä. Hän on syntynyt Uudenkirkon Vammelojoella ja tullut ylioppilaaksi Terijoen yhteiskoulusta, jonka jälkeen antautui maanpuolustuksen palvelukseen. Eversti Kuusela on osallistunut kolmeen sotaamme mm. kk-joukkueen johtajana, jv.pataljoonan ja jv.rykmentin komentajana, Itä-Karjalan sotilashallinnon esi-

kuntapäälikönä ja Päämajan is.toimiston päällikkönä. Hän oli Suomen sotilasasiamiehenä Moskovassa 1952—56 ja sen jälkeen Pohjois-Suomen sotilasläänin komentajana eroonsa saakka 1958.

Eversti Kuusela on laajalti tunnettu virolaisten keskuudessa. Hän suoritti sotakorkeakoulun itsenäisessä Virossa ja sodan loppuvaiheissa hän oli virolaisten vapaaehtoisten, Jalkaväkirykmentti 200:n, komentajana. Tämä virolainen valioyksikkö osallistui puolustustaisteluihin Vuoksen rintamalla ja Viipurinlahdella.

— 60 vuotta täyttää Georg S h e m ä k i n (Shämäkki) 25. 10. 59. Hän on syntynyt Aunuksessa, Riipuskalan pitäjän Immalan kylässä, kävi Aunuksenlinnassa keskikoulun, suoritti asevelvollisuuden Kronstadtissa. Aunuksen kansannousun jälkeen — 1919 — hän siirtyi Suomeen. Vuoteen 1930 saakka hän oli salmilaisen suurliikemiehen Hosainoffin palveluksessa. Sitten hän osti Viipurissa heimolaiseltaan kauppias Feodor Porokoskelta lihakaupan, Hirvas Oy:n ja muutti sen kangas- ja lyhyttavarakaupaksi. Vuonna 1932 Hirvas Oy muutti Helsinkiin ja on toiminut koko ajan samassa paikassa Porthaninkadulla. Kyykkäkentillä Shemäkin on tunnettu neuvonanatajana ja pelätty vastustajana. Viime vuonna hän oli mieskohtaisen kyykänlyönnin mestari ja tänä vuonna A-sarjan hopean voittaja sekä kuului jäsenenä Aunus-joukkueeseen, joka voitti joukkuemestaruuden. Jatkosodassa hän palveli IS-joukoissa.

60 vuotta täytti heinäkuun 25 päivänä luutnantti evp Kaarlo Gabriel Pernanen Helsingissä. Hän on syntynyt kauppiaan poikana Aunuksen Alavoisessa. Koulunkäyntinsä hän aloitti omassa kylässään ja koulusta päästyään joutui isänsä, joka samanaikaisesti harjoitti kauppaa ja maanviljelystä, palvelukseen, kaupanhoitajaksi. Pitkään hän ei saanut tuossa tehtävässään olla, sillä vallankumouksen johdosta kauppa takavarikoitiin ja kaupan omistajat ja hoitajat vietiin 'parempaan' talteen eli Gorehovien vankilaan ja

sieltä tuomion perusteella Ognesklaatiin pakko-työhön, josta hän ihmeen kautta pääsi pelastumaan ja selvisi mutkan kautta Suomeen v. 1919. Suomeen tultuaan liittyi hän AVA:aan ja palveli siinä, haavoittuen kahdesti. Tämän jälkeen liittyi hän Vienan Rykmenttiin ja toimi siinä hiihtokompanian päällikkönä. Sotatoimista vapauduttuaan aluksi hän toimi Hyrynsalmen ja Lapuan harjoituskeskusten kouluutusupseerina ja tämän jälkeen suoritti Oriveden kansankorkeakoulun, myöhemmin RT-kanta-aliupseerikurssin, erilaisia kursseja ja lopuksi Reserviupseerikoulun. Suurimman osan ajasta hän palveli Sk-järjestössä ja armeijassa. Siviiliviroissa hän on ollut työnjohtajana Hosainoffilla, kauppamatkustajana Saimaan Karameilitehtaalla ja eri henkivakuutusyhtiöissä ja kustannusliikkeiden edustajana, nykyisin ins.tsto Palmbergilla. Kaikkiin sotiin hän on osallistunut ja viime sodassa toimi Laaguksen osaston käytössä.

Nuorena Kalle oli innokas urheilumies, voittaen m.m. piirin mestaruuksia juoksussa. Jo v. 1924 hän saavutti Sk-järjestön I lk:n kuntoisuusmerkin.

Tällä hetkellä tunnemme Kallen innokkaana kyykkämiehenä. Hän on hyvä lyöjä ja huumorin puremana osaa antaa arvoa kirpeille sanoille, koskivatpa ne häntä tai vastustajia. Myös ahkerana ja tuotteliaana kynämiehenä hänet tunnemme. Hänellä on melko pitkiä ja veikeitä teoksia valmistuneena kirjapainoasuun, mutta niiden julkaiseminen on siirtynyt monestakin syystä.

Onnittelemme nuorekasta ja iloluontoista päivän sankaria merkkipäivän johdosta.

— 50 vuotta täytti prokuristi Ida M a u r o Lieksassa 7. 8. 59.

— 50 vuotta täytti kauppias Heikki N e k k u l a 12. 9. 59 Jyväskylässä. Hän on syntynyt Aunuksessa, Nekkulan pitäjän Mägriän kylässä. Isällä oli 4 kauppaa: Mäkriällä, Aunuksenlinnassa, Kuitisissa ja Leushoilaissa. Stalinin vuosina hänet karkoitettiin siperialaiseen keskitysleiriin. Täällä hän sairastui lavantautiin, joka tavallisesti johti kuolemaan. Hänet pelasti kuitenkin hänen aina kaulassa pitämänsä ortodoksinen risti. Ristin huomasi toinen keskitysleiriläinen, pappi. Papilla oli hyvä suhde leirin lääkäriin. Lääkäri hoiti Heikin terveeksi. Vuonna 1933 hän tuli Suomeen isänsä kanssa. Hän työskenteli työmiehenä ja rakentajana Salmassa, Valamossa, Loimolassa ja Suojärvellä. Hän rakensi mm. kauppias I. J. Karpoffin pääkaupan Suojärven Välikylään. Talvisodassa hän oli kapt. Into Kuismasen kaukopartio-osastossa Kollaen loholla. Jatkosodassa ev. Kuussaaren Heimoprikaatissa, AHSP:ssa ja myöhemmin rantatykistössä. Sodan jälkeen hän kotiutui Jyväskylään, jossa toimii kenkäkauppiaina ja saapasverstaan leikkaajana ja johtajana.

— Helsingissä vihittiin avioliittoon tunnettu kyykänlyöjä Viktor P e t j a k k o ja neiti Veera Johanna T a k a n e n.

Tuonilmaisiiin ovat poistuneet seuraavat heimolaisemme:

— Toimitusjohtaja Johannes Froloff siirtyi rauhallisesti ikuisuuteen Kokkolassa 27. 8. 1959. Hän oli syntynyt Aunuksen pohjoisimmassa pitäjässä Rukajärvellä 20. 6. 1876. Hän oli tavallista mittavampi karjalainen kauppias, tarmokas ja aloiterikas. Kätet paljaina hän aloitti juoksupoika-uransa Pietarissa v. 1887 ontajärveläisen kauppias Osipoffin luona. V. 1895 hän siirtyi akonlahtelaisen kauppias Bogdanoffin palvelukseen. Tämän kuoltua hän toimi liikkeen johtajana ja v. 1910 hän osti tämän liikkeen, jonka jälkeen se toimi Froloff & Finogenoff- nimellä aina vallankumoukseen saakka. Noina vuosina hän oli perustamassa Aunukselaisten yhdistystä v. 1904 ja toimi sen puheenjohtajana samoin vallankumoukseen saakka. Heimomerkeissä hän piti yhteyttä myös Karjalan Sivistysseuran ensimmäiseen puheenjohtajaan kauppaneuvos Aleksi Mitroon. Lyhyen Itä-Karjalassa oleskelunsa jälkeen hän v. 1920 perusti Viipuriin yhdessä heimolaistensa Vasili Ipatoffin (Ipatti) ja Anton Tsillijeffin (Tsilli) kanssa Repolan Tukku- ja Vähittäiskauppa Oy:n. Tästä Viipurin keskuksen muodostui huomattava tekstiili- ja lyhyttavaratalo, joka lisäksi harrasti huomattavaa turkisten ja muurahaismunien ostoa ja vientiä. Näissä artikkeleissa Froloff oli kansainvälisestikin tunnettu spesialisti. Moskovan pakkorauhan jälkeen hän siirtyi Kokkolaan. Lyhyessä ajassa Repolan Tukku Oy:stä tuli alan johtava yritys uudella kotipaikkakunnalla. Väsymättä ja uutterasti hän toimi alallaan aina kuolemaansa saakka. Hän oli seuramme jäsen ja työmme tukija. Hän oli Viipurin ortod.seurakunnan neuvoston jäsen ja Vaasan ortod.srk:n valtuuston jäsen.

— Sotainvaliidi Aleksanteri Luhtala kuoli Siuntion invalidikodissa 24. 7. -59. Hän oli syntynyt Salmassa.

— Veera I h a t s u o.s. Malassu kuoli 13. 9. 59 Helsingissä. Hän oli syntynyt 23. 9. 1899 Suis-tamolla.

— Feodor P ö p p ö n e n kuoli 31. 7. ja hänet haudattiin Helsinkiin 9. 8. 59. Hän oli syntynyt Suojärvellä 4. 5. 1886.

— Anna H o d j u kuoli ja haudattiin Helsinkiin 16. 8. 59. Hän oli syntynyt Raja-Karjalassa 15. 3. 1889.

— Eugen P e r o l a kuoli 25. 7. 59 Kuopiossa. Hän oli syntynyt 27. 12. 1904 ja toimi viimeksi Maanviljelyskauppa Oy:n Kuopion myyntikonttorin johtajana.

— Itkuvirsientaitaja Irinja R e i j o n e n kuoli Lapualla ja hänet haudattiin 20. 8. 59. Hän oli syntynyt huhtikuussa 1871 »suovattana vasten Äijääpäivää», kuten hän minulle kertoi, Suistamon pitäjän Maisulan kylässä. Lehtemme viimevuotisessa vuosikerrassa (siv. 33) selostimme Irinja Reijosen elämäkertaa ja hänen Helsingissä käyntiään kirjoituksessa »Suistamolainen Kalevalanpäivä». Hän on itkenyt itkuvirsiiä lukemattomissa häissä ja hautajaisissa. Viimeiseen lepoon hänet siunasi kirkkoherra Vladimir T a l s t a.

— Lehtorin leski Irene A h t i a o.s. Trofimoff kuoli Helsingissä 19. 8. 59. Hän oli syntynyt Suojärven pitäjässä, Kuikkaniemen kylässä 18. 4. 1875. Vuodesta 1889 tuli Irene Ahtialle merkittävä virsitanpylväs. Hänen kotitaloonsa saapui silloin fil. kandidaatti Edward Wilhelm Stark (v:sta 1891 alkaen Ahtia), joka opinnoissaan oli valinnut pääaineekseen historian, ruotsin ja venäjänkielen sekä filosofian ja suomen kielen. E. N. Setälä ja Julius Krohn innoittivat Ahtian lähtemään tutustumaan Karjalan kansaan ja kieleen. Yhdessä tulevan vaimonsa kanssa hän lähti pyhiinvaeltajien mukana Solokan luostariin Petroskoin, Poventsan ja Suman kautta. Ahtia mieltä Karjalaan, karjalaisiin ja karjalan kieleen. Hänestä tuli Karjalan vävy ja karjalan kielen sanastaja-Nestor. On mahdotonta ajatella, ettei Irene Ahtian avioliitolla olisi osuutta miehensä karjalaiseen herätykseen. Luettelemme lyhyesti lehtori E. W. Ahtian työn näkyvimmit hedelmät. Hän keräsi Suojärven pitäjän ympäristön sanaston, joka käsittää 54.000 sanalippua, Aunuksenlinnan ympäristökuntien, Riipuskalan ja Nekkulan sanastot — 36.000 sanalippua ja kolmanneksi, maamme suurimman sanaston — Säämäjärven, joka käsittää noin 120.000 sanalippua, kaikki tieteellisen tarkkaa työtä. Hän käänsi karjalaksi (Keski-Aunuksen murteelle) käyttäen venäläisiä aakkosia koko Uuden Testamentin, josta julkaistiin vain Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen evankeliumit. Suomalaista kirjaimistoa käyttäen Ahtia julkaisi »Rahvahan kandleh» (1922, 136 s.) ja »Vieronvirzie» (hengellisiä lauluja, 1924, 229 s.). Hän laati »Karjalan kieliopin» palvelemaan karjalan kirjakieltä. Siitä on julkaistu (1938) ainoastaan äänne- ja sanaoppi. Hän, kuten vienankarjalainen kerääjä Iivan Marttinenkin, uskoi, että karjalaisilla on ollut oma kieli. Sen hän halusi pelastaa unhoon joutumasta.